

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 181.

Göteborg den 28 juni 1963.

Hej då, Lillasyster!

Jag glömde ju att låta dej veta att då jag kom hem den 17 ds på kvällen så låg här jämte Oscars folkpensionsanvisning en på kr. 100:- från L.M.F., deras sommar-gåva till Hellen Rinell. Följande dag satte jag in dessa 376:- på banken. Och jag ringde till Anna-Lisa Dahlqvist och tackade.

Fredagen den 7 ds bussade vi från Österström till Sundsvall, där vi tog tåget till Stockholm, kl. 1337. Vi var många i sällskap. Ester Olof-Nilsson är ju en av de tjugigaste man kan drabba ihop med. Hon har varit mycket sjuk och det dusku terades om hon skulle orka med resan till Sundsvall osv. Men hon var med där hela tiden och jag vet inte om hon kanske missade en enda sammankomst. Sedan var hon med på konferensen och alla samlingar omkring den. Hon är så tjugig Ester.

Gonatt mej se! Nu ska jag lägga mej och sova gott.

Den 29 juni. Så har jag då också varit på konferensen. En bil från Centralen till Gesundaplan 50, där jag hamnade hos mina förtjusande vänner Dagny och John Berg. Doris släpade på min tunga väska från tåget till bilen. Hon var så rar mot mej. Hos Bergs hade jag det underbart i 10 dagar. Kan du förstå att människor kan göra sånt? Dom har länge haft det väldigt bekymmersamt med pappa Swedberg. Både Doris och framför allt Dagny tog precis slut av allt vak och all vakt. Nu hade dom fått det ordnat så att där fanns någon människa dygnet om. Men när han blev så orolig så att dom inte trodde sej om att klara honom ringde dom efter Dagny. Då var det bara att ta en bil den långa vägen och försöka lugna ner far. En natt hände det två gånger. Emellanåt är han klar. Måndagen den 10 var jag med Dagny hemma hos Swedbergs och drack kaffe och pratade en stund. Då var han lugn och ganska klar. Efter någon timma sa jag: Pastor Swedberg blir väl trött av allt detta prat. - Ja, det kostar nog på, sa han! Vi pratade ju lite Gbg å så. Och när jag skulle gå var han lite bekymrad för det var något mer han skulle fråga efter men hade glömt det och kunde inte finna det sedan heller fast han hade det i tankarna då också. Sen försvann det väl. Märta är ju ganska sliten och klen men klar i huvet. Hon har dock kommit till den ålder - 87 år - då hon liksom inte kan överblicka varken sin egen eller Johns eller andras situation. Har svårt att acceptera hans defekter. Om han t. ex. ställer kaffekoppen på assietten i stället för på tefatet så blir hon irriterad och skall rätta till det osv. Dagny är ju den som helt accepterat sin pappa som han nu är och kan därför bäst hjälpa både honom och mor. Och därefter Doris. Kan du alltså förstå att dom som har det så här kan komma sej för med att inbjuda en människa att vara hos dom i 10 dagar med helinackordering och omsluta henne med så mycken omsorg och kärlek? Jag kan det inte, men jag var ju där ändå och är så tacksam.

Jag hoppade ju över lördagen den 8. Då tog John mej med ut i kanske 3 timmar och for omkring på bussar, spårvagnar och tunnelbanor och visade mej stan. Den har jag ju aldrig sett, fastän jag varit i Sthlm många gånger. Har aldrig haft tid. Efteråt fick jag se vad det kostade John - utom resorna, som han betalade - att ge mej så mycke tid. Han hade fullt upp med sina betygsättningar till skolavslutningen och efter denna allt efterarbetet. Han var inte med på konferensen förr än lördag em. vill jag minnas.

Tisdag förm. mötte mej Matilda Persson vid hållplatsen St Eriks Sjukhus och vi gjorde sällskap till Ålderdomshemmet. Först gick vi in till Gerda Liberg, som ju blev överlycklig att få besök av en gbgare. Hennes Ingrid, som du kanske minns, hade nyligen varit hemma i 3 veckor efter 40 år tror jag i USA. I det sammanhanget hade Gerda ramlat och brutit högra armen strax ovanför handleden, så hon hade den gipsad. Men hon var rätt kry och såg inte alls dålig ut. Anvans säger dom att hon har cancer någonstans i sin tjocka kropp. Jag fick hennes årsavgift kr. 10:- till Kvinnoförbundets Gbgs-avdelning, som hon tillhört i alla år trots att hon varit bosatt i Sthlm. Jag försökte försiktigt säga henne att gbg-sävd. var upplöst. Men pengar behövde ju förbundet. Så berättade jag att vi i Sundsvall beslutat att samla pengar för inköp av en sugklocka för förlossningsvåden. Då ska du få en femma till de också sa Gerda och gav mej den, som jag sedan överlämnade till Dagny. Så gick vi till Hilda Gustafsson, hon som var hushållerska hos kandidaten, som vi

brukar säga. Efter G. A. Gustafssons död har hon visst varit hos Britta Kyllerman man. Och så orkade hon väl inte längre och har nu varit på Å-hemmet något år eller ett par. Från Hilda gick vi in till Maria Gustafsson, som förr var husmor eller föreståndarinna på Ungdomshemmet. Hon hade mycke värk men var ändå pigg, tyckte jag. Så fick vi genom något fönster se C.G.Lundin sitta på en soffa eller vad det var nere på gården, där vi tänkte fånga honom för en pratstund. Men på väg till Gertrud Kragsterman träffade vi på honom i en korridor och stod där och pratade en stund. Men så tyckte Gertrud att vi kunde väl komma in och slå oss ner hos henne, vilket vi gjorde. CG. är 94 år och alltfört klar i knoppen och han frågade efter människor och förhållanden i Gbg. En liten stund också med Gertrud lät oss veta att hon sört och saknat Hedvig så mycket, men att det nu var liksom lite lättare. Och detta trots att hon nog fick gå Hedvig tillhanda så mycket hon orkade och kanske lite till ibland. Då gick vi hem till Matilda, där hon placerade mej på en bädd medan hon lagade middag. På kvällen hade Bethelhemmet sitt årsmöte på Margareta, Drottninggatan 69, och vi gick dit.

I marginalen: Detta, som jag skrivit om Swedbergs behöver ju varken du eller Thora återge i brev till Sverige. Jag menar detaljerna, som du förstår. I stort vet ju alla hur det är. med vännen S.

Nanny Thorell är alltfört sekr.. Men det säga att hon binder dom rätt mycket, för hon ska väl värda Gottfrids minne. En bra årsberättelse hade hon skrivit. Manne är ju ordf.. Men Fred Svartholm höll ett trevligt tal och Thomas Fredén sjöng flera sånger. För 2:50 fick vi kaffe med gott dopp och det hela var nog så trevligt som kafferep. Men det hela i övrigt utgjordes av tacksägelse till styrelsen, som omvaldes. Inte en enda fråga behandlades. Men de ska väl vara så jag skulle väl nämnt att vi på Å-hemmet hälsade på de tre svarta familjerna, som bor ett perctr. upp där. Bara Isai och hans hustru var hemma med samtliga familjers ungar. 6 träffade vi i alla fall ooh var sin blank 1-krona fick dom. Onsdag var vi på Betelseminariets avslutning, som var verkligen trevlig. Bl.a. hade SMF:s Arvid Stenström ett intressant föredrag om missionsituationen. Ett sammandrag har ni väl läst i Vepan. Många premier delades ut i form av böcker och kontanter. Gerdie och Hjördis fick kontanter för att kunna köpa vad dom behövde i bokväg när dom kom till USA. I morron ska jag gå och höra en god predikan av Hjördis i Linneakyrkan. Gerdie leder väl. Gonatt och så kära hälen ätte oss alla tre genom

Milga